

ΚΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὰ χειρόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Διὰ τὸ Ἑξαμηνιαῖον Δρ. 3.—
Διὰ τὸ Ἐξαμηνιαῖον » 3.—

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Κόρακα

Διευθυντὴς καὶ Υπεύθυνος
ΜΙΝΩΣ Α. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

Τιμὴ ἑτάλλου 10 λεπτά

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΜΙΝΩΣ Α. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥ

Πρὸς

τοὺς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ διδάκτορος τῆς Φιλολ.
καὶ ἀρχαιοφίλου κ. Ἰακώβου Δραγάτη
πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Ἀνακτόρων ἐν
Κνωσσῷ ἐκδρομεῖς ἐξ Ἀθηνῶν
καὶ Πειραιῶς
κατὰ τὴν 18 Αὐγούστου 1903

(Συνέγραψε ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Τὰ πρὸς τὰ Μουσεῖα ταῦτα δῶρα μου, διήγειρον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀρχαιολόγων, καὶ ἤ τε Γαλλ. Ἀρχαιολ. Σχολῆ Ἀθηνῶν καὶ ὁ φίλος μου κ. Ἀρθούρος Ἐβανς ἐζήτησαν νὰ συνεχίσωσι, τὰς ἀνασκαφὰς καὶ ὁ ἀρχαιολόγος κ. Ἀρθούρος Ἐβανς ἔφερε διὰ τῆς ἐπιμεληθεμένης καὶ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας του εἰς ρῶς τὰ κειμήλια ταῦτα τὰ ὅποια δρᾷται ἐν τῷ Μουσείῳ Ἡρακλείου.

Ἐπιθυμῶν ὁμως ν' ἀνακοινώσω ὑμῖν τὴν μελέτην μου ἣν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς μου ἐποίησα μὴν, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ ἴδητε πῶς τὸ ἀνάκτορον τοῦτο ἐστὶ φθοροδομημένον, διὰ λίθων ἐκ γύψου λείων καὶ ἐπεστρωμένον διὰ πλακῶν ὁμοίων. Τοῦτο ἐν ἐμοὶ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον νὰ ἐξετάσω πόθεν ἐζήχθη, ἐκ τίνος λατομείου, τὸ ὑλικὸν τοῦτο. Ἐκ τῆς ἐρεῦνης ταύτης ἀνεκάλυψα τὸν περίφημον Κνωσσίον Λαθύρινθον, κείμενον εἰς ἀπόστασιν δύο περίπου χιλιομέτρων πρὸς Ν. Δ. μακρὰν τῆς πόλεως Κνωσσοῦ. Τὰ σημεῖα τοῦ διπλοῦ πέλεκους τὰ ὅποια ἐπὶ τῶν λίθων ἐγκραρυμένα δοῦνται εὖρον ὅμοια ἐν τῷ Λαθύρινθῳ ταῦται ὅπερ δεικνυσὶν ὅτι ἡ ἐπωνυμία Λαθύρινθος σημαίνει σπήλαιον τεχνιτῶν, κατεσκευασμένον διὰ λαθύρις, οἱ οὗ ὀνόματος οἱ Κάρες τὸν πέλεκυν ἀπεκάλουν, ὅστις παρ' αὐτοῖς ἐθεωρεῖτο ὡς σύμβολον τοῦ Διὸς.

Ὁ Κνωσσίος Λαθύρινθος κεῖται ἐν τῷ ἱερῷ ἄλλοι τοῦ Διὸς εἰς θέσιν ὀνομαζομένην « Ἀγ. Βιρήνη » καὶ ὁ Λαθύρινθος οὗτος διήκει ὑπογείως μέχρι τῆς θέσεως τῆς νῦν ὀνομαζομένης « Φοινικιά ».

Ὁ σοφὸς ἀρχιτέκτων Δαίδαλος, ὁ οἰκοδομησὰς τὰ Ἀνάκτορα ταῦτα, ἐποίησά το συγγρόνως δύο ἐργασίας τὰ τε Ἀνάκτορα καὶ τὸν Λαθύρινθον ὡς λατομείον ἐζήχθη. Τοῦτο βέβαιον ὅτιν ὁ Βυζαντινὸς Γρηγόριος ὁ Φωκάς ἐπισκεφθεὶς τὸν Κνωσσίον Λαθύρινθον καὶ περιγράφας τοῦτον οὕτωςί : « Φραγζί » ἔχων δ' ἐκ πολλοῦ διὰ μακρὰς τῆς ἐρείσεως ἔγωγε τὸν ἐν Κρήτῃ Λαθύρινθον θεάσασθαι » ἐπειδὴ οὐ πολὺ τοῦ λιμένος οὐ καθωρμίσθημεν » ἀρέστηχοι, ἰδοῦξέ μοι καιρὸν ἔχοντι νῦν ἄπο » ἔλντι θεάσασθαι καὶ αὐτόν, Κνωσσοῦ μεσογείου » πόλεως ἔγγιστα ὄντα, ἐστὶ δ' ὁ Λαθύρινθος, » Σπήλαιον πολυχωροητότατον τεχνιτῶν. » Ἐπεὶ γὰρ ἔτυγε λίθος οὐ πᾶν σκληρὸς τὴν οὐσίαν ὑπάρχων, ὁ τόπος ἔδωκε πολλήν τὴν βοστώνην λαξεύειν ἐς ὅσον ἂν πρὸ ἐθέλωτ' οἷδ' καὶ θύραν μίαν ὁ τεχνιτῆς ἀνοίξας, ἔπειτα λαξεύων προσῆει μέχρι πολλοῦ καὶ τὸ ἴσον εὐρύτων ἅμα τὰ εὐώνυμα καὶ δεξιὰ πλευρᾷ, ἀρίει δ' ἐν μέσῳ κατὰ συγγὰ διαστήματα στύλους ἕστούς ἀνέγοντας τὴν ἐπὶ τὸν ὄροσον γῆν, μερίζων δ' ἐποιεῖ διασφόρους οἰκίας καὶ προαύλια καὶ κρήνας, δεικνύται δέ μοι πρὸ τῶν ἐγγυρῶν, λαμπράδας ρωτῶς ἐν γερσίῳ ἐχόντων πολλὰς. »

Ὁ Κνωσσίος Λαθύρινθος ἦν ὁρατὸς μέχρι τοῦ 1886, ἀλλ' ἐνεκα τοῦ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπισημδάντος σεισμοῦ, ὁ ὄροσος αὐτοῦ κατέπεσε καὶ ἵνα πάλιν κατὰστῆ ὁρατὸς τοῖς ἐπισκεπταῖς δεόν νὰ καθαρισθῆ.

Ὁ φιλόσοφος Ἀθηναῖος Πλάτων ὅστις ἐπισκέσθη τὴν Κνωσσὸν καὶ ὠδεύσε τὴν μακρὰν ὁδὸν τὴν ἐκ τῆς Κνωσσοῦ ἀγούσαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ἰδῆς ἱερὸν ἄντρον τοῦ Διὸς, ἔνθα ὁ Μίνως ἐπὶ ἐνεαετιᾶν ἀνερχόμενος συνέταξε τῇ συμβουλῇ τοῦ Διὸς τὴν σοφὴν αὐτοῦ νομοθεσίαν, ἣν συνέζητησεν ὁ Πλάτων ὠδεύων τὴν ὁδὸν ταύτην.

Τὸν Κνωσσίον Λαθύρινθον καὶ τὴν ὁδὸν ταύτην θὰ προέτρεπον ὑμᾶς νὰ ἐπισκεφθῆτε εἰς ἄλλο ταξιδιὸν σας μετὰ τὴν ἐνωσίαν τῆς Κρήτης, ἵνα ἴδητε τὸ λαμπρὸν ραινόμενον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Ἰδῆς τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσεως τοῦ ἡλίου.

Ἡ ἱερὰ ὁδὸς ἀγομένη ἐκ τῆς πόλεως Κνωσσοῦ διέρχεται διὰ μέσου τοῦ ἄλσεος τοῦ Διὸς ἢ νῦν χαρᾶσσιμένη ὁδὸς βαίνει ἐπὶ τῆ Ἰγνῆ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ καὶ διήκει παρὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ ὄρους ἑμφορῶν (νῦν Γιούκατα) κειμένου εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἐπαρχίας Ταμένου, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τούτου ἡ θεὰ ἐστὶν ἑξαισίος, Ἰγνῆ κυκλωπικῶν πηλῶν περιστέρουσι τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. ἐπὶ δὲ τὰς ὑπωρείας αὐτοῦ θέον νὰ γείνωσιν ἑστῆσι πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ Ναοῦ τοῦ Δελφινίου. Ἀπόλλωνος, ἐξ οὗ ὀνομαζόμενος ὁ ἱερεὺς αὐτοῦ καὶ διὰ δελφίνου διαπλευράσαντες τὴν θάλασσαν, ὡς μυθολογεῖται ἴδουσιν τὸν περιφρημον Νάον τῶν Δελφῶν. Κατὰ τὴν περιοδείαν μου Μάρτιον 1903 ἀνεύρον τεῖχος ἀρχαιοτάτου ἐκτεινόμενον ἐπὶ 150 μέτρα καὶ κατασκευασμένον δι' ὀγκολίθων μεγέθους δύο περίπου μέτρων, ἄνευ συνδετικῆς ὕλης, ἐκεῖ πρὸ ὑποθέτω, ὅτι κεῖται ὁ Ναὸς τοῦ Δελφινίου Ἀπόλλωνος καὶ τὸ αὐτὸν τοῦ Ναοῦ, πιθανῶς εἰς τὸν νῦν Ἀγ. Μάμαν, ἢ τὸ γωστὸν νερὸν, ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ ὄρους κειμένων.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν ἡ ἐν Ἀθήναις Ἑλλ. Ἀρχ. Ἐταιρεία ἐποιεῖ ἐρεύνας ἐπὶ τόπου πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ Ναοῦ τοῦ Δελφινίου Ἀπόλλωνος.

Ἡ εἰρημένη ὁδὸς ἐκ τοῦ χωρίου Λαριναίς διεισδύει εἰς τὴν νῦν Ἐπαρχίαν Μαλεβυζίου καὶ διὰ τῶν χωρίων Ἐπάνω καὶ Κάτω Ἀσίταις (ἀρχ. Ἀσιον) μοναστήριον Γοργωλαίνη, ἐνθα ὑπάρχουν κυρίαρῶς ἑξαισίου κάλλους, κείμενον παρὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ ὄρους Κουδοῦνι, ἐρ' οὐ ὁ Γέρω ὄρυξ στρεφόμενη δὲ πρὸς δυσμὰς διευθύνεται πρὸς τὰς ὑπωρείας τῆς Ἰδῆς ἐνθα ἐστὶ τὸ ἱερ. ἄντρον τοῦ Διὸς.

Ἐνταῦθα ἐν Κνωσσῷ κεῖται καὶ ὁ τάφος τοῦ Βασιλέως Ἰδομενέως, ἔχων ἐπιγράμμα:

- » Κνωσσίου Ἰδομενέως ὄρα τάφον
- » αὐτὰρ ἐγὼ τοι πλησίον ἰδρυμαι
- » Μηριόνης ὁ Μόλου.

Δείκνυται δὲ καὶ ἕτερος τάφος ἐν Κνωσσῷ, ὡς τάφος τοῦ ἀρχιερέως Καλάρα, τὸν ὅποιον δυστυχῶς ἀνέσκαψεν ὁ ἀρχιτ. Μίνως Ὀρολογῆς κατὰ τὸ ἔτος 1878, ὄρα φυλ. ἐφόρου ἀρχαιολ. Στεφ. Ξανθοῦδίδου.

Ὁ Δῆμος Ἡρακλείου ἀδελφικῶς σήμερον δεξιούται ὑμᾶς, μιμούμενος τὴν πρὸς τὸν Ὀδυσσεᾶ τοῦ Αἰθῶνος δεξίωσιν καὶ εὐχόμενος τὰ χίστην τὴν ἑνωσιν ἵνα σὺν Θεῷ δεξιωθῆ καὶ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος Γεώργιον τὸν Α' ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τοῦ Βασιλέως Μίνως τοῦ Α'.

- Ζήτω ἡ ἐνωσις μετὰ τοῦ Ἑλλ. Ἐθνους!
- Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α'.
- Ζήτω ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος!
- Ζήτωσαν αἱ Προσπάτιδες Δυνάμεις!

(*) Πρωτανίας Βιβλ. Ν. § 15.
» Τῶν δὲ ἐν Τροίῃσιν λόγων... Ἡθεσῆ δὲ ὡς ἔχον καὶ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΚΝΩΣΣΟΥ

Κνωσσίων Δικαστήριον

Πρωτομάνως περιηλάμεν τὸ Κνωσσίων Δικαστήριον, ἐκ παρασκευῆς δὲ δὲν ἐπέβη ὅτι ἡ κτίσις Ἄ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Κνωσσίου Δικαστηρίου εἴμε τῆται ἀνασκαφῶν καὶ κατὰ τούτο διορθώμεν τὴν περιγραφήν μας ταύτην.

Εἰδώλια τῶν Θεῶν

Ἐν ᾧ δωματίῳ Δ' εὐρέθησαν αἱ πινακίδες κατὰ τὴν τελευταίαν τῶν ἀνασκαφῶν μου ἑβδομῆδα εὐρον συγχρόνως περὶ τὰ πέντε (5) εἰδώλια ζῶν θεῶν ἐξ ὁποῆς γῆς, τινὰ μὲν ἀκέραια, ἄλλα δὲ ὅμοια ἀκέραλα, ἅπαντα δὲ ἐπὶ θρόνου καθήμενα, καὶ παριστῶντα τὴν Κρητικὴν θεὰν Βοιτόμαρτιν, τὸ ὕψος αὐτῶν ἦν δέκα περίπου ὑρεκατοστομέτρων, ἐκ τοῦ Παυσανίου Β. ΗΕ' § β' μαθηθάνομεν. «Οἱ » γὰρ οἱ τότε ἄνθρωποι, ξένοι καὶ ὁμοστροφέζοι » θεοὶς ἦσαν ὑπὸ δικαιοσύνης καὶ εὐσεβείας, καὶ » σφισιν ἐναργῶς ἀπήντα παρὰ τῶν θεῶν τιμὴ τε » οὐσιν ἀγαθοῖς καὶ ἀδικήσασιν ὡσαύτως ὀργή » ἔπεται καὶ θεοὶ τότε ἐγένοντο ἐξ ἀνθρώπων, ὡς

» δέκατον ἔτος ἐγαγόναι τὴν πέτραν ἀνασώσαντα αἰχ-
» σθαι τὴν παρακαταθήκην τὴν Αἰγείως φέροντα τούτου
» δὲ εἰκὼν ἐν Ἀκροπόλει πεποιήται τοῦ λόγου, χαλκοῦ
» πάντα ὅμοια πλήν τῆς πέτρας. Ἀνέθεσαν δὲ καὶ ἄλλο
» (Ἡθεσῆς ἔργον, καὶ ὁ λόγος οὗτος ἐς αὐτὸ ἔχει. Κρησί
» τὴν τε ἄλλην γῆν καὶ τὴν ἐπὶ ποταμῶν Ταθρίν ταύρους
» ἐλυμαίνετο. πάλαι δὲ ἄρα τὰ θηρία φροερότερα ἦν τοῖς
» ἀνθρώποις... καὶ τούτων οἱ Κρήτες τὸν ταῦρον ἐς τὴν
» γῆν πέμψαι σφίσι. Ποσειδῶνα φασιν, ὅτι θαλάσσης ἔρ-
» γων Μίνως τῆς Ἑλληνικῆς οὐδενὸς Ποσειδῶνα ἦγεν
» ἄλλου θεοῦ μᾶλλον ἐν τιμῇ κομισθῆναι μὲν δὴ τὸν
» ταῦρον τούτον φασὶν ἐς Πελοπόννησον ἐκ Κρήτης, καὶ
» Ἡρακλεῖ τῶν δώδεκα καλουμένων ἕνα καὶ τούτον γε-
» γασθαι τὸν ἄθλον. ὡς δὲ ἐς τὸ πεδῖον ἀφείη, τὸ Ἀρ-
» γείων, φεύγει δὲ ἐς γῆν τὴν Ἀστικὴν, καὶ τῆς Ἀστι-
» κῆς ἐς δῆμον τῶν Μαραθωνίων, καὶ ἄλλους τε ὁποῖοις
» ἐπέτευχε, καὶ Μίνω παιδὰ Ἀνδρόγεων ἀπέκτείνει. Μί-
» νως δὲ γαστὴν ἐπ' Ἀθήνας πλεύσας, οὐ γὰρ ἐπέσθετο
» ἀναιτίως εἶναι σφᾶς τῆς Ἀνδρόγεω τελευταῆς, ἐς το-
» σούτων ἐκάκωσεν, ἐς ὃ συνεχορήθη οἱ παρθένους ἐς
» Κρήτην ἐπὶ καὶ παιδάς ἴσους ἀγειν τῷ λεγομένῳ Μι-
» νωταύρω τὸν ἐν Κνωσσῷ Λαδύρινθον οἰκῆσαι τὸν δὲ ἐν
» Μαραθῶνι ταῦρον ὕστερον Ἡθεσῆς εἰς τὴν Ἀκροπόλιν
» ἐκάσαι καὶ θῆσαι λέγεται τῇ Θεῷ καὶ τὸ ἀνάθημα ἐστὶ
» τοῦ δήμου τῶν Μαραθωνίων. Μίνως ἦν καὶ Ἡθεσῆ καὶ
» τὸν ἄλλον—στόλον τῶν παίδων ἦγεν ἐς Κρήτην ἔρα-
» σθεις Περιβοίας, ὡς οἱ Ἡθεσῆς μάλιστα ἠγναντιστοῦ, καὶ
» ἄλλα ὑπὸ ὀργῆς ἀπέριψεν ἐς αὐτὸν καὶ παιδὰ οὐκ ἔρη
» Ποσειδῶνος εἶναι, ἐπεὶ οὐ δύνασθαι τὴν σφραγίδα ἦν
» αὐτῶς φέρων ἔτυγεν. ἀρέντι ἐς θάλασσαν ἀνασῶσαι
» σφ, Μίνως μὲν λέγεται ταῦτα εἰπὼν ἀφείναι τὴν σφρα-
» γίδα. Ἡθεσῆ δὲ σφραγιδᾶ τε ἐκείνην ἔχοντα καὶ σφέ-
» φανεν χρυσοῦν, Ἀμριτρίτης δῶρον ἀνελεῖναι λείγουσιν
» ἐκ τῆς θαλάσσης.

» Αριστάριος, και Βριτομάρτεως ή Κρητική και Ηρακλής ο Αλικυνήνης.

Του αυτού Βιβλ. Θ. § ια.

« Διοδώρου δὲ τῶν ἔργων ὄνο μὲν ταῦτα ἔστιν
 » ἐν Βοιωτίᾳ Ηρακλῆς τε ἐν Θήβαις καὶ παρὰ
 » Λαβραδεῦσιν ὁ Γροσσώνιος, τὸσαῦτα δὲ ἑτέρα ἑτά-
 » να ἐν Κρήτῃ, Βριτομάρτεως ἐν Ὀλοδοντῇ καὶ
 » Ἀθηνᾶ παρὰ Κνωσσίους παρὰ τούτοις δὲ καὶ
 » ὁ τῆς Ἀριάνης γόρος, οὗ καὶ Ὀμηρος ἐν Ἰ-
 » λιάδῃ μνήμην ἐπιπέτατο, ἐπειραγασμένος ἔστιν
 » ἐπὶ λευκοῦ λίθου καὶ Ἀηλίσις Ἀσροδίτη ἔστιν
 » οὐ μέγα ἕβανον, λελευμασμένον τῆν δεξιάν χειρὰ
 » ὑπὸ τοῦ γρόνου κάτεισι δὲ ἀντὶ ποδῶν εἰς τε-
 » τράγωνον σχῆμα. Πείθουαι τούτῳ Ἀριάνῃ
 » λαβεῖν παρὰ Διοδώρου, καὶ ἡνίκα ἠκολούθησε
 » τῷ Θηρεῖ, τὸ ἀγαλμα ἀπεκομίζετο οἰκοθεν...»

Ἐκ τῶν πληροφοριῶν τούτων τοῦ Παυσανίου ἔπαται ὅτι τὰ παρ' ἐμοῦ εὑρεθέντα πέντε εἰδώλια ἐξ ὀπτῆς γῆς περὶ ὧν ἀνωτέρω γράφομεν τῆν παρὰ ῥάστασις τῆς Θεᾶς Βριτομάρτεως τῆς Κρητικῆς, οἷόν τι θεᾶ αὐτῆ ἐτιμαῖτο μεγάλως παρὰ Κρήσιν, ἣν δὲ θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Κάρυφης, θυγατρὸς τοῦ Εὐδόλου ἐκ Κρήτης, συνόμιλος τῆς Ἀρτέμιδος, τιμωμένη ὡς εὐρέτης τῶν θηρευτικῶν Δικτύων, ὅθεν καὶ Δικτυννα Ἴδρα Λεξ, Βυζαντίου σελ. 40). Ὁ Στράβων δὲ πληροφορεῖ ἡμᾶς ὅτι ἱερὸν τῆς Θεᾶς ταύτης ἱδρυτο ἐν Κυδωνίᾳ ἐπὶ τοῦ παρὰκειμένου ὄρους «Τίτυρος» τὸ ὅποιον ὠκοδόμησεν ἡ τῶν Σαμίων ἐν Κυδωνίᾳ ἀποικία καθὼς καὶ πλεῖστα ἄλλα ἐν Κυδωνίᾳ ἱερά. Στράβων.
 » Τοῖς μὲν τοι Κυδωνίας ὄρος ἔστι Τίτυρος, ἐν ᾧ
 » ἱερὸν ἔστιν, οὐ Δικταῖον, ἀλλὰ Δικτυνναῖον».

Ὁ δὲ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης Βιβλίον ιε'.

«Μετὰ δὲ ταύτην (τῆν Κνωσσὸν) δευτερεύσαι
 » δοκεῖ κατὰ τὴν δυνάμιν ἡ τῶν Γορτυνίων πόλις
 » συμποάπτουσαι τε γὰρ ἀλλήλαις, ἅπαντας ὑπὴ-
 » κούς εἶχον αὐταὶ τοὺς ἄλλους» στασιάζουσαι τε
 » διέστησαν καὶ κατὰ τὴν νῆσον, προσθήκη δ' ἦν ἡ
 » Κυδωνία· μεγίστη, ὀποτέροις προσεγένοντο».

Ὁ δὲ Στράβων :

«Κυδωνία δ' ἐπὶ θαλάττῃ μὲν ἱδρύται, βλέ-
 » πούσα πρὸς τὴν Λακωνικὴν. Πόλεις εἰσὶν ἐν
 » Κρήτῃ πλείους μὲν, μέγισται δὲ, καὶ ἐπιρρά-
 » νίσταται τρεῖς Κνωσσός, Γόρτυνα, Κυδωνία».

Ὁ δὲ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης ἀναφέρει εἰς τὸν Βασιλέα Μίνω τὴν οἰκοδομὴν τῆς πόλεως Κυδωνίας Βιβλ. ε.

«Μίνω μὲν οὖν, πρεσβύτατον ὄντα βασιλευσάει
 » τῆς νήσου καὶ κτίσαι πόλεις οὐκ ὀλίγας ἐν αὐτῇ,
 » τούτων δ' ἐπιφανεστάτας τρεῖς Κνωσσὸν μὲν
 » ἐν τοῖς πρὸς τὴν Ἀσίαν νεύουσι μέρεσι τῆς νή-
 » σου. Φαιστόν δ' ἐπὶ θαλάσσης ἐπὶ μεσημβρίαν,
 » Κυδωνίαν δ' ἐν τοῖς πρὸς ἑσπέραν κεκλιμένους
 » τόποις, καταντικρὺ τῆς Πελοποννήσου.

Ὁ δὲ Πικτυνίας ἐν Ἀρκαδίᾳ

« Ἀναγίνεται δὲ καὶ ὡς Τηρεῖται τῶν πίδων εἶδει τὸν
 » τόπον μετακλήσασθαι ἑκούσιως ἐς Κρήτην, Κύ-
 » ὠνα. Κατρία, καὶ Γόρτυνα, καὶ πρὸ τούτων
 » εἶσιν Ἰνακιστήνη τις πόλις, Κυδωνία καὶ
 » Γόρτυνα καὶ Κατρία».

Ὁ δὲ Ηρόδοτος Βιβλ. Γ.

« Ἀπὸ δὲ τοῦ Σαμίου Κυδωνία τῆν ἐν Κρήτῃ
 » ἐκτίσθη ἡμεῖναι ὅ ἐν πρώτῃ καὶ εὐδοκιστήτην
 » ἐπ' ἑτερα πέντε ὥστε τὰ ἱερά τὰ ἐν Κυδωνίᾳ εὐ-
 » τανῶν, οὗτοι εἰσιν οἱ ποιήσαντες καὶ τὸν τῆς
 » Δικτύνης νηρόν.

Ὁ βασιλικὸς πῖθος τῶν Ἀνακτόρων

Ἐν τῷ αὐτῷ ὀωματίῳ τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων Δ. εὑρον πῖθον ἐξ ὀπτῆς γῆς, μήκους 80 ὑρεκατοστομέτρων, διαμέτρου στομίου 30 ὑρεκατ. διαμέτρου κατὰ τὸ μέσον τοῦ πῖθου 40 ὑρεκατ. διαμέτρου πυθμένος ἢ βάσεως τοῦ πῖθου 20 ὑρεκατ. ἔχοντα κατὰ μὲν τὸ στόμιον 4 λαβάς κατὰ δὲ τὸν πυθμένα 2 λαβάς, τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιράνειαυ αὐτοῦ πεποικιλιμένην διὰ πέντε ζωνῶν ἐν αἷς ἣν κεκαραγμένα γεωμετρικὰ ἐν τεθλασμένῃ καμπυλοειδῇ ταινίᾳ σχήματα παριστῶντα τὰς ἐν τῷ πῖθῳ διακυμάνσεις τοῦ ἐν αὐτῷ ἐεργεχυμένου ρευστοῦ. Ὁ εἰρημένος πῖθος εὑρεθεὶς παρὰ τὰ εἰδώλια τῆς Θεᾶς Βριτομάρτεως τῆς Κρητικῆς ἀναμφιβόλως ἐχρησίμευεν οὗτος πρὸς ἐναπόθεσιν ἐν αὐτῷ μέλιτος, δι' οὗ κατέσκευάζον τοὺς πλακοῦντας, πέμματα ἃ πρὸς θυσίαν τῇ Κρητικῇ Θεᾷ Βριτομάρτει προσέφερον, καὶ τῆς Θεᾶς τα εἰδώλια παρἔκειντο ἐν τῷ εἰρημένῳ ὀωματίῳ τῶν Ἀνακτόρων Δ. Ἐν τῷ ἰδίῳ ὀωματίῳ Δ εὐρέθη καὶ ἕτερος πῖθος ἀλλὰ δυστυχῶς εἰς συντρίμματα καὶ παρ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ εὐδάρους τὸ περιεχόμενον τοῦ πῖθου τούτου κείμενον, ἦτοι κριθαὶ κεκαυμέναί, καὶ ἀπολελιθωμένα, ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῆς ὑγρασίας καὶ τοῦ μακροῦ χρόνου καὶ ὃν ἦσαν τεθλαμμένα ἐν τῷ γῶματι αἱ εἰρημένα κεκαυμένα κριθαί. Ἡ κριθὴ αὕτη ἀναμφιβόλως μεταβαλλομένη εἰς ἄλευρον ἐχρησίμευε πρὸς κατασκευὴν μετὰ τοῦ μέλιτος τῶν εἰρημένων πεμμάτων τῶν διὰ τὰς θυσίας τῇ Θεᾷ χορησίμων. Περὶ δὲ τῆς μεγάλης χρήσεως τοῦ μέλιτος ἐν τοῖς Ἀνδρείοις καὶ τῆς μεγάλης ποσότητος ἧτις ἐν τοῖς Κνωσσίοις Ἀνακτόροις ὑπῆρχε μαθηθάνομεν ἐκ τοῦ Ἰωάννου Μεουρσίου ἐν σελίδι 127 τὰ ἐξῆς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως Μίνως τοῦ Ἀ' Γλαῦκος γενόμενος ἄφαντος εὐρέθη νεκρὸς ἐντὸς πῖθου πλήρους μέλιτος μετὰ πάροδον χρόνου τινος κατέπεσεν ὁ ἐν αὐτῷ διώκων μῦν, ἵνα τὸν συλλάβῃ ἐξ ἀπροσεξίας αὐτοῦ. (Ἀπολλόδορος) «Γλαῦκος δὲ, ὁ Μίνως ἔτι νήπιος ὑπόρου, τὸν μῦν διώκων, εἰς μέλιτος πῖθον πέσων ἀπέθανεν.

Περὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως τῶν κριθῶν καὶ ἄλλων προσῶν ἐν Κνωσσῷ μαρτυρούμεν ἐκ τοῦ Πλάτωνος Νόμων Βιβλίου τῆς ζ' ἐκ. «Τοῖς δὲ δὴ
 » ἀγορανομίαις τὰ περὶ ἀγορᾶν που δεῖ ἕκαστα μέ-
 » λειν· ἢ δὲ ἐπιμέλεια μετὰ τὴν τῶν ἱερῶν ἐπι-
 » σκεψὶν τῶν κατ' ἀγορᾶν, μή τις ἀδικῆ τι, τῆς
 » τῶν ἀνθρώπων γρῆας τὸ δεύτερον ἀνείη σω-
 » φροσύνης τε καὶ ὑβρεως ἐπιτάκτους ὄντας κολά-
 » ζειν τὸν δεόμενον καλῶτερος τῶν δὲ ὄντων,
 » πρῶτον μὲ τὰ περὶ τοὺς ξένους παρθέντα πωλεῖν
 » τοῖς ἀστοῖς σκοπεῖν εἰ γίνεταί κατὰ τὸν νόμον
 » ἕκαστα νόμος δὲ ἕκαστου μῆγος τῆ νῆα ὧν δεῖ
 » πραθῆναι τὸ μέρος τοῖς ξένοις ἐξαγαῖν τοὺς ἐπι-
 » τρόπους, ὄσοις τοῖς ἀστοῖς ξενουῆ καὶ δούλοι ἐπι-
 » τροπεύουσι, ὄσοκατημέριον πρῶτον τοῦ σίτου,
 » τὸν δὲ ξένον εἰς πάντα τὸν μῆνα ὠνεῖσθαι σίτον
 » μὲν καὶ ὅσα περὶ σίτον ἀγορᾶ τῆ πρώτῃ δεκάτῃ
 » δὲ τοῦ μῆγος τὴν τῶν ὑγρῶν οἱ μὲν πρᾶσιν, οἱ δὲ
 » ὠνήν ποιείσθωσαν οἱ ὄλου τοῦ μῆγος ἱκανήν·
 » τρίτῃ δὲ καὶ εἰκόδι τῶν ζῶων ἔστω πρᾶσις, ὅσα
 » πρᾶτᾶ ἕκαστοις ἢ ὠνήτᾶ αὐτοῖς δεομένοις, καὶ
 » ὄπόσων σκευῶν ἢ χρημάτων γεωργοῖς μὲν πρᾶ-
 » σις, οἶον δερμάτων ἢ καὶ πάσης ἐσθῆτος ἢ πλο-
 » κῆς ἢ πιλῆσεως ἢ τινων ἄλλων τοιούτων, ξένοις
 » δὲ ἀναγκαῖον ὠνεῖσθαι παρ' ἄλλων κτώμενοῖς·
 » καπηλείας δὲ τούτων ἢ κριθῶν ἢ πυρῶν εἰς ἄλ-
 » ριτα νεμηθέντων ἢ καὶ τὴν ἄλλην ζύμπασαν
 » τροφήν ἀστοῖς μὲν καὶ τούτων δούλοις μήτε τις
 » πωλείτω, μήτε ὠνεῖσθω παρὰ τοιούτου μηδεὶς
 » μηδένος, ἐν δὲ ταῖς τῶν ξένων ξένος ἀγοραῖς
 » πωλείτω τοῖς ὀημιουργοῖς τε καὶ τούτων δού-
 » λοις· οἶνον τε μεταβαλλόμενος καὶ σίτον πρᾶ-
 » σιν, ὃ δὴ καπηλείαν ἐπονομάζουσιν οἱ πλείστοι,
 » καὶ ζῶων διαμερισθέντων μάγειροι διατιθέσθων
 » ξένοις τε καὶ ὀημιουργοῖς καὶ τούτων οἰκέταις·
 » πᾶσαν δὲ ὕλην καύσιμον ὀσημέραι ξένος ὃ βου-
 » ληθεὶς ὠνεῖσθω μὲν ἀθρόαν παρὰ τῶν ἐν τοῖς
 » χωρίοις ἐπιτρόπων, πωλείτω δὲ αὐτὸς τοῖς ξέ-
 » νοις, καθ' ὅσον ἂν βούληται καὶ ὄπόταν βου-
 » ληται· τῶν δὲ ἄλλων χρημάτων πάντων καὶ
 » σκευῶν, ὄπόσων ἕκαστοῖσι γρῆαι πωλεῖν εἰς
 » τὴν κοινήν ἀγορᾶν φέροντας εἰς τὸν τόπον ἕκα-
 » στον, ἐν οἷς ἂν νομοφυλακῆς τε καὶ ἀγορανομοῖ
 » μετ' ἀστυνόμων τεκμηρούμενοι ἔδρας προπο-
 » σας ὄρους θῶνται τῶν ὄντων ἐν τούτοις ἀλλάτ-
 » τεσθαι νόμισμα τε χρημάτων καὶ γρῆματα νο-
 » μίσματος, μὴ προῖεμενον ἄλλον ἑτέρω τὴν
 » ἀλλαγῆν ὃ δὲ προῖεμενος ὡς πιστεύων, εἴαν τε
 » κομισθῆται καὶ ἂν μὴ στεργέτω ὡς οὐκέτι οἰκῆς
 » οὐσης τῶν τοιούτων περὶ συναλλάξεων.

Ἄγγεῖα μὲ ζωγραφίαις ἀρχαῖαις ἀνεκαλυφθέντα ἐν Κνωσσῷ (τῆς Κρήτης).

Δελτίον Ἑλλήν. ἀρχαιολογίας 1881 Φύλ. 2ο.
 (Ἀναδημοσίευσις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ὁ κύριος Β. Πασουλιεῖς ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἀθή-
 ναις Γαλλ. Αρχαιολ. Σχολῆς, τῆς κατὰ μὲν ἐπι-
 μοσίευσε Γαλλιστί ἐν τῷ ἀνω εἰρημένῳ συλλογίῳ
 τὰ ἐπόμενα, ἅτινα ἀναδημοσίευσεν γὰρ τῶν ανα-
 γνωστών τῆς Κρητικῆς Αρχ. Εφ. ἐν μετρητά-
 σι Ἑλλητιστί.

Κατὰ μῆνα Δεκεμβρίου 1878. ἔκ. Μίνας Κα-
 λοκαιρινὸς ἤρμισεν ἀνασκαφὰς παρὰ τὸ χωρίον
 Μακρὸ Τεῖχος, εἰς θέσιν ὀνομαζομένην Κεράλα,
 ἐπὶ τῆς τοποθεσίας τῆς ἀρχαίας πόλεως Κνωσσῷ.
 Αἱ ἐργασίαι διακοπεῖσθαι περὶ τὸ τέλος τοῦ μῆγος
 Φεβρουαρίου 1879, δὲν ἔφερον εἰς φῶς οὐδεμίαν
 ἐπιγραφὴν· δὲν ἀνεκαλύφθησαν εἰμὴ τινα ἀγγεῖα
 καὶ θραύσματα πηλίνων σκευῶν, τὰ ὅποια ἀξι-
 ζεῖν ἀδημοσιεύσω.

Τὰ ἐξωγραφημένα ἀγγεῖα, τὰ ἐκ Κρήτης προ-
 ερχόμενα εἰσὶ πραγματικῶς ἀναρίθμητα· ἐπεσκε-
 ψθῆμεν τὴν νῆσον σχεδὸν ὀλόκληρον καὶ τὸ μόνον
 μέρος ἐνθα συντηρήσαμεν σκευὴ πηλίνα, ἔστι τὸ
 χωρίον Ροδοθάνι, ὠκοδημημένον παρὰ τὴν ἀρ-
 χαίαν Ἐλυρον. (1)

Τὰ σκευὴ ταῦτα κοινὰ καὶ ἄνευ τιμῆς ἐνδιαφέ-
 ροντος ἀνάγονται εἰς νεωτέραν ἐποχὴν. Τούναν-
 τίον τὰ ἀγγεῖα καὶ τὰ τεμάχια τὰ ἀνεκαλυφθέντα
 παρὰ τοῦ κ. Καλοκαιρινοῦ ἐν Κνωσσῷ, ἀνάγον-
 τοι ἄνευ ἀμφιβολίας εἰς τὴν προϊστορικὴν ἀρχαί-
 οτητα· παρουσιάζουν ἀναλογίαις ὀμολογουμένως
 πρὸς τὰ ἀγγεῖα τῆς νήσου Θήρας, τῆς Ρόδου,
 τῶν Μυκηνῶν καὶ Σπάτα.

Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν πέντε ἀγγεῖα ἀκέραια
 καὶ ἑβδομήκοντα τεμάχια ἀγγείων περιόπου, τὰ
 ὅποια δέον νὰ κατατάξῃ τις εἰς δύο σειρὰς δια-
 φορητικὰς. (2)

Τὰ τῆς πρώτης σειρᾶς (δύο ἀκέραια ἀγγεῖα καὶ
 ἑξήκοντα τεμάχια) εἰσὶν εὐδιάκριτα ἐκ τῆς πυκνό-
 τητος καὶ τοῦ ἀκατεργάστου τοῦ ἀργίλου. Εἰσὶ
 μεγάλων διαστάσεων ἐκ πηλοῦ ἀμαυροῦ.

Τὰ κοσμημένα ἐν ζωγραφίαις μελαναῖς (σκιε-
 ραῖσι καὶ ἐνίαισι ἐρυθραῖς, σκιαραῖς, πυγγάουσι
 κατὰ τὸ πλεῖστον) κοσμημένα, ρυθικά· Εἰσὶ ἢ
 ἀπλαῖ ζῶναι, ἢ φύλλα ἐν σχήματι καρδίας, ἀν-
 θέων, ρυτῶν.

(1) Ἀπὸ τὸ Ροδοθάνι προέρχονται κατὰ τὸ πλεῖστον τὰ
 ἀρχαῖα εὐρήματα (ἀγγεῖα ἐξ ὀπτης γῆς μὲ διακόσμησιν
 χρυστῆν) τὰ ὅποια συντηρήσαμεν ἐν Χανίοις. Ἡ σπουδαία
 συλλογὴ τοῦ κ. Σάνδουηθ. Προξένου τῆς Ἀγγλίας, στή-
 ματιζέται ἀπεκλειστικῶς ἐξ εὐρημάτων προερχομένων ἐκ
 τοῦ χωρίου Ροδοθάνι.

(2) Ἡ αὐτὴ κατάταξις ἐγένετο τῶν ἀγγείων Σπάτα.
 Ἐκ Κατάλογου περιγραφῆς πῶν ἐν Σπάτα ἀνεκαλυφθέν-
 των εὐρημάτων. Δελ. Ἑλλ. Ἀλλ. 2ον τεύχ. 225.

ΚΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΕΤΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Μελέται Αρχαιολογικαί

ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ

Περὶ Κρήτης ἐκ τοῦ Μεουροσίου σελ. 118.

Διόδωρος Σικελιώτης Βιβλ. 3ον. «Γεγονέναι δὲ (μυθολογοῦσι) καὶ ἕτερον Δία, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν τῆς Κρήτης βασιλεύσαντα, τῇ δόξῃ πολὺ λειπόμενον τοῦ μεταγενεστέρου. Τοῦτον μὲν οὖν, βασιλεύσαντι τοῦ σύμπαντος κόσμου, τὸν δὲ προγενέστερον, δυναστεύοντα τῆς προειρημένης νήσου (Κρήτης), δέκα παῖδας γενῆσαι, τοὺς ὀνομασθῆντας Κούρητας· προσαγορευῆσαι δὲ καὶ τὴν νῆσον ἀπὸ τῆς γυναικὸς Ἰδαίας· ἐν γὰρ καὶ τελευτήσαντα παρῆναι, δεικνυμένου τοῦ τὴν πατρὴν δεξαμένου τόπου μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Ὁ Στέφανος περὶ τῆς ὀνομασίας τῆς Κρήτης.

» Οἱ δὲ ὀνομασθεῖσαν τὴν Κρήτην φασὶν ἀπὸ Κρητός, τοῦ Διὸς καὶ Ἰδαίας νύμφης παιδός, ἧτοι Ἐκ τοῦ Κρητός τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἰδαίας, ἐξ ἧς ὡς ἄνω εἴρηται ἡ νῆσος κατὰ πρῶτον ἐπωνομάσθη Ἰδαία καὶ ὅστις διεδέχθη εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ πατέρα αὐτοῦ Δία, ἡ νῆσος μετωνομάσθη ἀπ' αὐτοῦ Κρήτη.

Μαρκιανὸς ἐν τοῖς περιέργοις γράφει :

«Αὐτὸς ἄφορος εἴρηκεν εἶναι φασὶ τε
»ἐπώνυμον τὴν νῆσον ἀπὸ Κρητός τινος
»τοῦ καὶ γενομένου βασιλέως αὐτόχθονος».

Ἰσίδωρος Θεογ. Βιβλ. 14ον.

»Κρήτη ὀνομαζομένη ἀπὸ Κρητός τινος αὐτόχθονος, ὃν ἓνα τῶν Κουρητῶν λέγουσι».

Ὁ Εὐσέβιος ἐν τοῖς Χρονικοῖς.

» Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἐβασίλευσε Κρητός αὐτόχθων, ὃν ἓνα λέγουσι τῶν Κουρητῶν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κρητός ἡ νῆσος ὀνομασθῆ Κρήτη.

Διόδωρος Βιβλ. 3.

«Φησὶ δὲ οὖν (ὁ Θυμοσίτης) Ἀμμωνά, βασιλεύοντα μέρους τῆς Λιβύης, οὐρανοῦ γῆμαί θυγατέρα τὴν προσαγορευομένην Ρέα, ἀδελφὴν οὖσαν Κρόνου καὶ τῶν ἄλλων Τιτάνων. Λέγεται

τὴν Ρέα, ὀργισθεῖσαν Ἀμμωνί, φιλοτιμηθῆναι λαθεῖν ὑποχείριον τὸν Διόνυσον, οὐ δυναμένην δὲ κρατῆσαι τῆς ἐπιβολῆς, τὸν μὲν Ἀμμωνα καταλιπεῖν, ἀπαλλαγείσαν δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Τιτάνας, συνοικήσαι Κρόνω τῷ ἀδελφῷ· τοῦτον δὲ ὑπὸ τῆς Ρέας πεισθέντα στρατεύσαι μετ' αὐτῶν ἐπὶ Ἀμμωνα, καὶ γενομένης παρατάξεως, τὸν μὲν Κρόνον ἐπὶ τοῦ προτερήματος ὑπάρξαι· τὸν δὲ Ἀμμωνα σιτοδείξ πιεζόμενον, φυγεῖν εἰς Κρήτην καὶ γῆμαντα τῶν τότε βασιλευόντων Κουρητῶν ἐνός (τοῦ Κρητός) θυγατέρα Κρήτην, δυναστεύσαι τε τῶν τόπων, καὶ τὸ προτοῦ τὴν νῆσον Ἰδαίαν καλουμένην ἀπὸ τῆς γυναικὸς ὀνομάσαι Κρήτην.

Διόδωρου.

» Τὸν δὲ οὖν Διόνυσον φασὶ, τὴν κατάβασιν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Θάλασσαν ταχέϊαν ποιησάμενον, καταλαθεῖν ἅπαντας τοὺς Τιτάνας ἠθροικότας δυνάμεις, καὶ διαβεβηκότας εἰς Κρήτην ἐπ' Ἀμμωνα· προσβεβηκότας δὲ καὶ τοῦ Διὸς ἐκ τῆς Αἰγύπτου τοῖς περὶ τὸν Ἀμμωνα, κατ' ἐπολέμου μεγάλου συνεστῶτος ἐν τῇ νήσῳ, ταχέως καὶ τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὴν Ἀθηναίαν, καὶ τινῶν τῶν ἄλλων Θεῶν νομισθέντων, συνδραμεῖν εἰς Κρήτην, γενομένης δὲ παρατάξεως μεγάλης, ἐπικρατῆσαι τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον, καὶ πάντας ἀνελεῖν τοὺς Τιτάνας. Μετὰ δὲ ταῦτα, Ἀμμωνός καὶ Διόνυσος μεταστάντων ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εἰς τὴν ἀθανασίαν, τὸν Δία φασὶ βασιλεύσαι τοῦ σύμπαντος κόσμου, κεκολάσμενων τῶν Τιτάνων, καὶ μηδένος ἄλλοις τοῦ τολμήσαντος δὲ ἀσέβειαν ἀμείψθηται τῆς ἀρχῆς.

Ὁ Παρθένιος ἀναφέρει

«Ἐν δὲ Κρήτῃ ἠράσθη Λύκαστος τῆς Κυδωνος θυγατρὸς Εὐλιμένης, ἧν ὁ πατήρ Ἀπτερώ καθωμολόγητα, πρωτεύαντι τότε Κρητῶν».

Ὁ δὲ Εὐσέβιος

«Κρήτης ἐβασίλευσεν Ἀπτερας, καὶ τὴν πόλιν ἔκτισεν».

Ὁ αὐτὸς Εὐσέβιος

«Κρήτης ἐβασιλεύσε Λάπης».

Διόδωρος Σικελιώτης

«Τεῦτχιμος ὁ Ἀφύρου τοῦ Ἑλλήνος τοῦ Λευκατ-
λίωτος, εἰς Κρήτην πλεύσας μετὰ Λισλέων, καὶ
Πελασγῶν, ἐβασιλεύσε τῆς νήσου

Ἀστέριος. «Γῆμας δὲ ὁ Τεῦτχιμος τὴν Κρη-
θίως θυγατέρα, ἐγέννησεν Ἀστέριον Ἀστερίου
βασιλεύοντος ἐν Κρήτῃ, Ζεὺς, ὡς ῥακίον, Εὐρώ-
πην ἀρπάσας ἐκ Φοινίκης, καὶ διακομίσας εἰς
Κρήτην ἐπὶ ταύρου, μινεῖς αὐτῇ τρεῖς υἱοὺς
ἐγέννησε, Μίνω καὶ Ραδάμανθυον καὶ Σαρπιδόνα·
μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Εὐρώπην Ἀστέριος ὁ βα-
σιλεὺς τῆς Κρήτης ἐγγήμεν, ἅπαις δὲ ὦν, τοὺς
Διὸς παῖδας εἰσποιησάμενος διαδόχους τῆς βασι-
λείας ἀπέλιπεν.

Ὁ δὲ Εὐσέβιος

«Εὐρώπη τῆ Φοινίκης Ζεὺς ἐμίγη· αὕτη δὲ ἦν
Ἀστερίου, τοῦ Κρητῶν βασιλέως γαμετή· ἐξ ἧς
ἔσχε τρεῖς υἱοὺς Μίνω καὶ Ραδάμανθυον καὶ
Σαρπιδόνα, οἱ καὶ Διὸς ἐμυθεύοντο παῖδες εἶναι».

Ὁ δὲ Λυκόφρων ἀναφέρει

- » Αὐθις γε ὕβριν τὴν βαρείαν ἀρπαγῆς
- » Κούρητες ἀντίποινον Ἰδαῖοι κάπροι
- » Ζητούντες, αἰμαλώπων ἤμπρευσαν πόριν
- » Ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος τυπτώματι
- » Σαραπίαν Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον
- » Λάμαρτα Κρήτης Ἀστερίῳ στρατηλάτῃ».

Ὁ δὲ Ἀπολλόδορος βιβλ. 1ον.

» Εὐρώπην δὲ γῆμας Ἀστερίων, ὁ Κρητῶν δυ-
νάστης, τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν».

Οἱ δὲ ἐτυμολόγοι γράφουν.

«Κατέμεινεν ἡ Εὐρώπη ἐν Κρήτῃ, Ἀστερίωνι
γαμηθεῖσα».

Ὁ δὲ Λυκόφρων

«Ταῦρος ὁ Κνωσσίω, στρατηγὸς παρὰ Ἀστε-
ρίου, τοῦ καὶ Μινωταύρου, βασιλέως Κρήτης,
πειροθεὶς, ἀρήρασεν αὐτὴν (τὴν Εὐρώπην) ἀπὸ
Σεραπίας, πόλεως Φοινίκης, μεταξὺ Σιδῶνος καὶ
Γόρου κειμένης».

Ὁ δὲ Παυσανίας ἐν τοῖς Κορινθιακοῖς

«Θησεῖα δὲ ἐλέγετο ἰορύσασθαι καὶ ὀνομάσαι
Σώτειρα καὶ ἡνίκα, τὸν Ἀστερίωνα τὸν Μίνω κα-
ταγωνισάμενος, ἀνέστρεψεν ἐκ τῆς Κρήτης, ἀξιο-
λογώτατον δὲ εἶναι τοῦτο ἔδοξεν οἱ τῶν κατειργα-
σμένων, οὐ τοσοῦτον (ἐμοὶ ἔδοξε) ὅτι ἀνδρεία τοὺς
ἀποθανόντας ὑπὸ Θησεῖος ὑπέσβαλεν ὁ Ἀστε-
ρίων· ἀλλὰ τότε ἐκ τοῦ λαθουρίθου οὐδέξοδον καὶ
λαθόντα ἀποδρᾶναι μετὰ τὸ ἔργον, ἐποίησεν εἰκότα
τὸν λόγον, ὡς προνοία θεῖα καὶ αὐτὸς ἐσώθη· Θῆ-
σεύς, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ».

Ἀπολλόδορος

» Ἡ δὲ Ἀστέριον ἐγέννησε, τὸν κληθέντα Μι-
νώταυρον.

Διόδωρος Βιβλ. 1ον.

«Ἄπας δὲ ὦν (ὁ Ἀστέριος) τοὺς τοῦ Διὸς παῖδας
εἰσποιησάμενος, ἀδόχως τῆς βασιλείας κατέ-
λιπε. Μίνως δὲ διαδέξάμενος τὴν βασιλείαν, κα-
γῆμας Ἰωάνην τὴν Λυκτίου, Λύκαστον ἐγέν-
νησεν».

Ἀπολλόδορος Βιβλ. 3ον.

«Ἀστερίου δὲ ἱππιδὸς ἀποθανόντος, Μίνως
βασιλεύει ἕλων Κρήτης, ἐκωλύετο. Φήσας δὲ
παρὰ Θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν οὐ
πιστευθῆναι, ἔστῃ· εἴτι ἦν εὐχρηταί, γενέσθαι καὶ
Ποσειδῶνι θυῶν, ἤξαστο ταύρον ἀναρραγῆναι ἐκ
τῶν θυῶν, ὑποσχόμενος καταθῆσαι τὸν φανέντα
τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταυροναγκέντος αὐτῶν διαπρε-
πῆ, τὴν βασιλείαν παδέλαθει».

Ὁ Ἰωάννης Τζέτζες ἀρηγεῖται ὅτι ὁ Εὐσέβιος
ἀναφέρει «ὅτι δέκα ἑπτὰ ἔτη μετὰ τὸν θάνατον
τοῦ Ἀστερίου ὁ Μίνως ἀνέλαβε τὴν βασιλείαν.

Διόδωρος

«Γῆμας (ὁ Μίνως) Ἰωάνην τὴν Λυκτίου, Λύ-
καστον ἐγέννησεν ὅς διαδέξάμενος τὴν ἀρχὴν καὶ
γῆμας Ἰδὴν τὴν Κορύθαντος, ἐγέννησε Μίνω κα
τὸν δεύτερον, ἂν τινὲς Διὸς υἱὸν ἀναγράφουσιν.
Ὅρα Εὐστάθιον Βιβλ. 1. Ἐπὶ τῆς πόλεως Λυκά-
στου φρούριον ἰδρυταί, οὕτω ὀνομαζόμενον.

Παράστασιν τοῦ Διὸς μεταμορφωθέντος εἰς
Ταῦρον ἐπὶ τῆ ἀρπαγῆ τῆς Εὐρώπης εἶδον κατὰ
τὸ 1861, εὐρεθέντος ἀγάλματος ἐκ λευκοῦ λίθου
ἐν ἀγρῷ κειμένῳ, παρ' ἡρειπωμένῳ χριστιανικῷ
Ναῶ τοῦ Ἁγ. Τίτου παρατὸ χωρίον Ἁγίου Λέ-
κα· τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἦν μήκους μὲν μ. 1.50 πε-
ρίπου ὕψους μ. 0.70 οἱ πόδες τοῦ ταύρου ἦσαν τε-
θλασμένοι ἐπὶ δὲ τῆς ράχως αὐτοῦ ὑπῆρχεν ἀπ-
εικονισμένη γείρ γυναικεῖα πιθανῶς τῆς Εὐρώπης
καθημένης ἐπὶ τοῦ ταύρου ἄγαλμα ὁμοῦς τῆς
Εὐρώπης δὲν εὐρέθη μετέβη δὲ ἐπὶ τόπου μετὰ
τοῦ ἀδελφοῦ μου, Λυσιμάχου Καλοκαιρινοῦ Ἰπο-
προξένου τῆς Ἀγγλίας κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐν Χα-
νίου Προξένου κ. Γκουαρακίνου διότι τὸ εἰρη-
μένον ἄγαλμα ἐδώκεθ' πρὸς τὸ Βρετανικὸν
Μουσεῖον παρὰ τοῦ εὐρέτου αὐτοῦ καὶ τῆ ἀδεία
τῆς Ὀθωμανικῆς τότε Κυβερνήσεως ἐξήχθη ἐκ
Κρήτης καὶ νῦν εὐρίσκειται ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ
Βρετανικοῦ Μουσειοῦ παρημελημένον, ὡς μὴ
καλλιτεχνικόν, τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐποχῆς, ἔργον
ἄτεχνον, ὡς νῦν πληροφοροῦμαι. Ὁ βουλούμενος
δὲ νὰ ἴσῃ τοῦτο καὶ μελετήσῃ αὐτὸ οὐναται ν' ἀ-
ποταγθῆ' πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἐν Λονδίῳ
Βρετανικοῦ Μουσειοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπέσπασε τὰ εὐ-
ρημα ἐκ τῆς καταστροφῆς, διότι ἂν ἐμμεν ἐν
Κρήτῃ, ἀναμφιβόλως θὰ κατεστρέφετο ἕνεκα τῶν
ἐπισυμβαστῶν ἀλλεπαλλήλων ἐπαναστάσεων ἀπὸ
τοῦ 1864 — 1898.

ΚΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΕΤΧΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ

Κατὰ πόσον θά εὐδοκίμησῃ τὸ ψηφισθὲν ἄρτι Κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα τῆς Κρήτης, ἂν δὲν μεταρρυθμισθῇ καὶ καταστῇ σύμφωνον πρὸς τὰ ἐν Εὐρώπῃ ἰσχύοντα Κοινοβουλευτικὰ πολιτεύματα, ἔχοντα ὅσο Βουλὰς εἶναι ἀδήλον, καὶ ποῖος κίνδυνος ἐπικρέμαται ἐκ τῆς ἀποτυχίας αὐτοῦ διδομένου τότε δικαιώματος ταῖς Προστάτεσι Δυνάμεσι τῆς Κρήτης ἵνα γνωματεύσωσιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἀπέτυχεν ἐφαρμοσθεῖσα ἐν Κρήτῃ, τὸ ὅποσον ἀναμφιβόλως θά εἴπωσιν ἂν ἀποτύχη ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ὅπως ποτὲ προεῖπεν ὁ ἀρχαιολόγος κ. Αρθούρος Ἐβανς ὅσο ἔτη πρὸ τῆς ἀρξέως τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ἐν Κρήτῃ ἐν τῇ διατριβῇ του 1897 δημοσιευθεῖσα παρ' αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐπιστολαὶ περὶ Κρήτης» ὅτι ἡ Διοίκησις τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ἐν Κρήτῃ ὡς νέου καὶ ἀπείρου τῆς πολιτικῆς ὁ ἀποτύχη. Ἄν αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις δὲν μεταρρυθμίσωσιν αὐτὸ σύμφωνως πρὸς τὰ Πολίτευματὰ των, ἡ Κρητικὴ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίς ἐλπίζει ὅτι οἱ κκ. Πληρεξούσιοι τῆς Β' Συντακτικῆς τῶν Κρητῶν Συνελεύσεως ὡς καλοὶ πατριῶται θέλουσι θύσῃ εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος καὶ χάριν ταύτης τὴν ἰδίαν αὐτῶν κομματικὴν φιλοδοξίαν, ὄντος γνωστοῦ, ὅτι οἱ ἴδιοι θά ἐκλεχθῶσιν καὶ βουλευταὶ εἰς τὰς προσεχεῖς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἢτοι τῆς συγκεντρώσεως εἰς χεῖρας αὐτῶν τῆς ἰσχύος τῶν δύο νομοθετικῶν ἐξουσιῶν, τῆς ψηφισθῆσας Βουλῆς καὶ τῆς ἐλεγχούσης τὰ ψηφισθέντα Γερουσίας ἢ ἀρχῆς τῶν Κόσμων «ἐδοξε τῇ Βουλῇ καὶ τοῖς Κόσμοις» ἂν πράγματι θέλουσι ν' ἀποφύγουν τὸν Ξένον ἐλεγχον, ὁ ὅποιος μόνον διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ ἐπιστημονικῶς ἄριστον τοῦ ψηφισθέντος Κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεύματος ἀναμφιβόλως θέλει ἀρθῇ, ὅπως ἐλπίζω ὅτι καὶ τὰ καπιτουλασίον συγχρόνως θέλουσι ἀρθῇ, ἃ κωλύουσιν τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ἐν Κρήτῃ σπερου-

μένη λιμένων καὶ ὁδῶν, ἅτινα ἀναπτύσσουν τὴν γεωργίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. Εὐχόμεν ν' ἀκουσθῶσιν αἱ εὐλιχρινεῖς αὐταὶ εὐχαὶ τῆς Κρητ. Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος γένοιτο.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΛΕΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΥΠΟ

ΟΔ. Μ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Ἐλευθεοῦντι Χριστιανοί. — Τριὰ καὶ δόξα εἰς τὸν Γκαίτε. — Αἶψα καὶ χορῆμα. — Δικαιοῦντι καὶ ἰσχύς. — Ἐγωῖδος καὶ ῥαδοφόροι πολιτικοί. — Μίνος ὁ θαλασσοκράτωρ καὶ ἐμπορικὸν ναυτικόν.

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλου]

Τώρα καὶ ἐγὼ ὅπως κάθε Ἕλληνα ὁποῦ θέλει νὰ διορθώσῃ τὸ Ρωμαϊκὸ ἡδυνάμην βεβαίως νὰ δώσω μερικὰς γνώμας περὶ τοῦ τρόπου, ὃν δεῖν ν' ἀκολουθήσωμεν. Αὐτὸ ἴσως τὸ πράττω χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῶ, ἀλλὰ μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι προσπαθῶ νὰ φέρω τὰ πράγματα κατὰ πλάγιόν τινα τρόπον. Ὁμολογῶ ὅτι μ' ὄλην τὴν καλὴν θέλησιν ὁποῦ ἔχω δὲν ἔμπορῶ νὰ ἀντιστῶ εἰς τὸν πειρασμὸν ἐπειδὴ ὅμως θέλω κατὰ τι νὰ καινοτομησῶ καὶ ν' ἀποφύγω τὰ τετριμμένα, ρίπτω τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ μόνος τρόπος νὰ προσδεύσῃ καὶ διορθωθῇ τὸ Ρωμαϊκὸ εἶνε ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ ἀπομιμηθῶμεν τοὺς Ἀγγλους εἰ δυνατόν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἐγωϊσμοῦ των, τοιουτοτρόπως δὲ μόνον ἐγωϊσταὶ ὄντες ὅχι μόνον θά παύσωμεν νὰ ἐπιζητῶμεν τὴν διορθώσιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ, ἀλλὰ καὶ θά κυττάξῃ ἕκαστος ἑαυτὸν καὶ πρὸ πάντων τὴν δουλείαν του, ἐξηγηθῶμαι καλλίτερον.

Γνωστός τυγχάνει ὁ εὐφυῆς ὀρισμὸς τοῦ ἐγωϊσμοῦ. «Ἐγωϊστής εἶνε ἐκεῖνος ὅστις δὲν ἐνδιαφέ-

οεται ἢ δι' ἑαυτὸν». Καὶ δι' αὐτὸ δὲν τὸν ἀγγλοῦ! Πόσον ἔχουν ἀδικον. Δὲν σκέπτεται παρὰ μόνον ἑαυτὸν. Δὲν σὰς ἐνοχλεῖ. Ἐξ ἐναντίας δὲ ἀντιπρόσωπος εἶνε ἐκεῖνος ὅστις ἐνοχλεῖται καὶ ἐνδιαφέρεται πάντοτε δι' ὑμᾶς παραλόγως ἐπιζητῶν τὴν εὐτυχίαν σας, σὰς ἀνοστίζει ὅλον σας τὸν βίον διότι καλὰ καὶ σώνει θέλει νὰ τὸν τακτοποιήσῃ μετὰ τὰς κλίσεις καὶ ὁρᾶξεις του. Ὁ Λαρονταίνος ἐλεγεν ὅτι προτιμᾷ περισσότερον ἓνα σὸσον ἔχον παρὰ ἓνα ἀδελφίον φίλον.

Καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀγγλικὸν ἐγωϊσμὸν δὲν περιορίζει μόνον τὸ ἐνδιαφέρον του εἰς τὸ προσωπικὸν του ἐγώ, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ὅτι καλεῖται Ἀγγλικὸν, εἶνε δηλαδὴ ἐγωϊστὴς δι' ὅλην τὴν Ἀγγλίαν χωρὶς νὰ κυττάξῃ νὰ τὴν διορθώσῃ καὶ χωρὶς νὰ μεμψιμοιρῇ, ὅλα τὰ εὐρίσκη ἀρίστα καὶ ὅταν εἰσέτι δὲν εἶναι τοιαῦτα. Δὲν εἶνε ξενολάτρης καὶ εἰς αὐτὴν δὲ ἀκόμη τὴν γλώσσαν του εἶνε ἐγωϊστὴς, δὲν ἐκμανθάνει ξένας τοιαύτας καὶ ἐὰν τὰς μανθάνῃ δὲν τὰς ὀμνίει. ... Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ἐν ἄλλοις λόγοις συμβαίνει ἐν Ἀγγλίᾳ καθὼς καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα κράτη. Ἑλβετίαν, Γερμανίαν κτλ. ὅπως τ' ἀντίθετα τῶν ὄσων παρ' ἡμῖν γίνονται οἱ τινες καίτοι ἀληθῶς εἰς πολλὰ εἰμέθα ὑποχρεωμένοι ν' ἀπομιμηθῶμεν τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως οὐχ ἕττον ὅμως συχνάκις παραγκωγίζομεν τὸ ὅ,τι καλεῖται ἑλληνικὸν περιστέλλοντες οὕτω καὶ ἀποθαυρόντες τὴν πρόσοδον, πράττομεν δὲ τοῦτο δυστυχῶς ὅταν πρόκειται ὄχι μόνον περὶ βιομηχανικῶν προϊόντων ἀλλὰ προκειμένου καὶ περὶ ξένων προσώπων. Διὰ πολλοὺς ὅθεν λόγους ὁ ἀγγλικὸς ἐγωϊσμὸς εἶνε ζήλευτός καὶ κατα πολλὰ ἀξίως ἀπομιμήσεως.

Αὐταὶ εἶναι ἀλήθειαι ἀκαταμάχητοι. Δυστυχῶς ὅμως δὲν εἶνε μόνον αὐτά. Ἐπὶ παραδείγματι ρίπτοντες βλέμμα ἐπισκοπήσεως ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ τῆς καθημερινῆς βιοπάλης τοῦ Ἑλληνος πολίτου δὲν δυσκολευόμεθα νὰ διακρίνωμεν ὅτι δὲν εἶνε ἐνίστη ἐκαστος τοποθετημένος ἐκεῖ ὅπου ἐτάχθη νὰ ἦναι. Καθ' ὅσον λέγεται μάλιστα ὅτι εἶδον καὶ τὸ δυσάρεστον φαινόμενον, ἀληθῆς δυστυχῶς τῶ ὄντι, ρασσοφόρους ἀσχολουμένους εἰς τὰ κομματικά. Ἀλλὰ θὰ μοὶ εἴπητε μήπως δὲν δεύει μὲγα μέρος ἡ Ἑλληνικὴ Ἀνεξαρτησία εἰς τὸν κλῆρον τὸν πόσον καλὸν στρατιωτὴν ὄσον καὶ χριστιανὸν καὶ πατριώτην; Βεβαίως τὰ τὸ ἀναγνωρίζομεν ὡς ἀναγνωρίζομεν καὶ τὴν μεγάλην ἐπιρροήν ἣν ἔσχον καὶ ἔχουν ἐξ αἰτίας τῆς χριστιανικῆς θρησκείας (διὰ τοῦ κλήρου) εἰς ὅλον τὸ Πανελληνίον τῆς διασώσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, διὰ μέσου σκοτεινῶν αἰῶνων δουλοσύνης καὶ βαρβαρότητος.

Ἐπὶ ὅμως διατρέχοντες στάδιον πλήρους ἀνα-

γενήσεως καὶ πρὸς τὸν θεὸν νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν ὁρᾶν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν οικονομολογικῶν ὁρᾶν, ὅπως εἶνε σήμερον διαρρυθμισμένης ἐξ ἐπιρροῆς τῆς καθολικῆς προόδου εἰς τὰς τέχνας καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας εἰς ὁλόκληρον τὸ σῶμα τοῦ πολιτικοῦ οργανισμοῦ καὶ νὰ συμβαδίσωμεν μετὰ τὴν ὁρᾶν τῶν πραγμάτων ὅπως τοῦλάχιστον αὐτὴ καθιερώθῃ εἰς ἔθνη βιοῦντα οὐχὶ εἰς κακλιτέρας ἡμῶν συνθήκας, ἐν τούτοις ὅμως πολὺ πλέον ἡμῶν προωδευμένα εἰς πλοῦτον ἔθνικόν.

Ὅστε ἀνεξαρτήτως τῶν οὕτως εἰπεῖν ρασσοφόρων πολιτικῶν καὶ λοιπῶν κακῶς τοποθετημένων κοινωνικῶν παραγόντων ὁρᾶσθαι νομίζω νὰ ἐνοήσωμεν ὅτι εἶνε αἰσισὸν ἀνδρός πατριώτου τὸ νὰ μάχεται ὅπου ἐτάχθη διότι ὅπως εἶνε ἐν τῇ ἐργασίᾳ ὁ πλοῦτος εἶνε καὶ ἐν τῇ τάξει ἡ πρόσοδος. Πράγματι θλίβεται τις βλέπων τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ πρόσοδῃ ταχύτερον καὶ νὰ κινδυνεύῃ τὴν ὑπαρξίν τῆς ἀπὸ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἐχθροῦς.

[Ἐπεται συνέχεια]

Ο Κ. ΙΩΑΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

Μετὰ χάρις ἀναγγέλλομεν τὴν ἐνταῦθα αἰσίαν ἀοιαν καὶ ἰατρικὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἱατροῦ κ. Ἰωάννου Ἀλεξανδρίδου. Ὁ συμπατριώτης ἡμῶν οὗτος καὶ διαπρεπῆς ἐπιστήμων οὐ μόνον ἐπὶ ἰκανὰ ἤδη ἔτη ἐξήσκησε τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας εἰς Ἀγγλικὰς, Γαλλικὰς καὶ Γερμανικὰς Ἐταιρείας μεταλλείων καὶ ὅλων τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῆς Ἀνατολῆς ὡς παθολόγος καὶ μαιευτῆς, ἀλλὰ συχνάκις καὶ συγγραφεὺς διαφόρων ἐπιστημονικῶν ἔργων, κοσμοῦντων πολλὰς τῆς Εὐρώπης βιβλιοθήκας.

Κατὰ τὸ διάστημα δὲ τῆς ἱατρικῆς δράσεώς του οὐ μόνον τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ καὶ τὴν πατρίδα ἡμῶν δεόντως ἐτίμησεν, ὡς τοῦτο τ' ἀνὰ χεῖρας του εὐχαριστήρια ἐνδεικτικὰ τῶν διαφόρων Ἑταιριῶν ἐπιμαρτυροῦσιν.

Πᾶσαν λοιπὸν ἰδιαιτέραν σύστασιν θεωροῦμεν ὅπως περιττὴν λογίζομεθα δ' εὐτυχεῖς, ἀποκτήσαντες τοιοῦτον διαπρεπῆ ἐπιστήμονα ἐν τῇ πόλει ἡμῶν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

Παθολόγος-Μαιευτῆς

ἐγκαταστάθεις κατ' αὐτὰς ἰατρικῶς ἐνταῦθα δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κατοικίᾳ του· παραπελεύρως τῆς Ἀγ. Αἰκατερινῆς, οἰκία Παλασκάκη.

Τοὺς ἀπόρους δωρεάν,